

Finansdepartementet
fi.remissvar@regeringskansliet.se

Fi2022/03407

Remiss av SOU 2022:65, slutbetänkandet En ny lag om stöd vid korttidsarbete – ett mer förutsägbart, förenklat och stärkt regelverk

Förvaltningsrätten i Stockholm har, utifrån de utgångspunkter domstolen ska beakta, i huvudsak ingen erinran mot förslagen. Nedan redovisas de synpunkter förvaltningsrätten vill lämna.

Avsnitt 6.1 En ny lag om stöd vid korttidsarbete

I syfte att samla definitionerna i en bestämmelse bör definitionen av stöd vid korttidsarbete i den föreslagna 1 kap. 1 § flyttas till den föreslagna 1 kap. 5 §.

Avsnitt 6.2 Arbetsgivarens behov av arbetstidsminskning ska vara utgångspunkt för stöd

Kommittén har bedömt att det centrala vid bedömningen av förutsättningarna för stöd bör vara arbetsgivarens behov av arbetstidsminskning. Riktmärket gällande behovet av arbetstidsminskning uttrycks i betänkandet som att arbetsgivaren i frånvaro av stöd skulle behöva genomföra omfattande uppsägningar och att behovet av arbetstidsminskning bör omfatta minst en tredjedel av arbetstagarna när arbetstidsminskningen är 20 procent, minst en sjättedel av arbetstagarna när arbetstidsminskningen är 40 procent och minst en niondel om arbetstidsminskningen är 60 procent. Vidare uttalas att det kan krävas att arbetsgivaren har försökt att genomföra förändringar i verksamheten i stället för att minska arbetstiden. Det kan också enligt kommittén krävas att arbetsgivaren försökt att anpassa sig till en förväntad utveckling genom att exempelvis ställa om produktionen, minska sin exponering mot en viss marknad eller förändra sina leveranskedjor. Vad som kan krävas av arbetsgivaren i termer av omställning får enligt kommittén avgöras i det enskilda fallet.

Förvaltningsrätten instämmer i att ett rekvisit som har behovet av arbetstidsminskning som utgångspunkt bättre motsvarar stödets syfte jämfört med en ordning där arbetsgivarens ekonomiska situation är utgångspunkten. Förvaltningsrätten anser dock att det framstår som otydligt hur bedömningen enligt rekvisitet i den föreslagna 2 kap. 1 § andra stycket ska göras. Arbetstidsminskning är en av flera möjliga åtgärder vid en sådan

situation och sådana omvärldshändelser som den föreslagna lagen avser. Såsom rekvisiten gällande behovet av arbetstidsminskning och att behovet inte ska ha kunnat förutses eller undvikas är formulerade och motiverade blir prövningens fokus vilka åtgärder som är eller hade kunnat vara mest passande i den situation som sökanden befinner sig i. En sådan bedömning riskerar att bli komplicerad och kan kräva ingående kunskap om arbetsgivarens verksamhet, om den bransch som arbetsgivaren verkar inom och om den omvärldshändelse som orsakat stödbehovet. Det bör därför förtydligas hur bedömningen av arbetsgivarens behov av arbetstidsminskning ska göras.

Förvaltningsrätten noterar för övrigt att kommittén inte angett något riktmärke för behovet av arbetstidsminskning vid den ytterligare nivå på arbetstidsminskning om 80 procent som regeringen föreslås få föreskriva. Även om nivån endast kan tillämpas efter särskild föreskrift vore det till fördel för rättstillämpningen och förutsägbarheten för arbetsgivarna med ett uttalat riktmärke även för den nivån.

Avsnitt 6.5 En karenstid om tolv kalendermånader ska gälla för stödet

För den som har haft en maximal stödperiod enligt nuvarande lag om stöd vid korttidsarbete och således befinner sig i en karenstid enligt den lagen tycks en ny stödperiod enligt den föreslagna nya lagen kunna meddelas så snart den nya lagen trätt i kraft, utan hinder av den karenstid som gäller enligt den nuvarande lagen. Den föreslagna lagens 3 kap. 3 § innehåller en karenstid på tolv månader, men den räknas i förhållande till en utlöpt stödperiod enligt 3 kap. 1 § i den föreslagna lagen och inte i förhållande till en stödperiod enligt den nuvarande lagen. Det betyder att det är möjligt med en ny tolv månaders stödperiod i nära anslutning till att en tidigare stödperiod löpt ut eller som en fortsättning på en påbörjad stödperiod som inte hunnit löpa ut när den nya lagen träder i kraft. Om det är meningen att den nya lagen ska tillämpas på det sättet bör detta lämpligen klargöras i det fortsatta lagstiftningsarbetet. Om det inte är meningen behövs en övergångsbestämmelse till den nya lagen.

Avsnitt 6.8 Begreppet ordinarie lön

Enligt förvaltningsrättens uppfattning har definitionen av begreppet ordinarie lön varit en återkommande fråga i de ärenden som överklagats till förvaltningsrätten. Kommittén har i avsnitt 6.8 övervägt lösningar på den problematik som lyfts fram under utredningen och kommit fram till att nuvarande definition bör fortsätta gälla. Förvaltningsrätten invänder inte mot den slutsatsen men konstaterar att begreppet fortfarande är otydligt i vissa delar. Även om rättstillämpningen gradvis kan skapa ytterligare klarhet kring begreppet bör det beaktas att en sådan process tar tid och att korttidsstödssystemets syfte är att under en kris stödja och bevara drabbade men i övrigt livskraftiga företag. En ökad tydlighet kring ett sådant centralt begrepp som ordinarie lön redan från början skulle vara värdefullt för uppnående av det syftet. Det bör därför övervägas att, i det fortsatta lagstiftningsarbetet, förarbetesvis förtydliga begreppet ordinarie lön.

En fråga där närmare ledning saknas avser andra lönedispositioner än kontanta utbetalningar. Förvaltningsrätten har i ett flertal mål tagit ställning

i frågan om en lönedisposition som inte innebär en direkt kontant utbetalning från arbetsgivaren till arbetstagaren ska anses vara en sådan regelmässigt utgående kontant lön som avses i definitionen av ordinarie lön. Som exempel på sådana lönedispositioner kan nämnas upplägg där arbetstagarens lön tillskjuts bolaget som ett villkorat aktieägartillskott utan att först rent faktiskt ha betalats ut till arbetstagaren eller att lönen tillgodoförs på ett avräkningskonto.

En annan fråga är vilket mönster som kan krävas vid löneutbetalningar som är oregelbundna både till tid och belopp. Genom Högsta förvaltningsdomstolens avgörande HFD 2022 ref. 22 är det klargjort att det inte kan ställas krav på att utbetalningar av lön ska ha skett månadsvis eller med något annat regelbundet intervall samt att ordinarie lön kan fastställas när lön har betalats för flera månader åt gången men att utbetalningarna har beräknats utifrån en och samma månadslön. Förvaltningsrätten konstaterar att det förekommit mål där löneutbetalningar har betalats ut för flera månader åt gången men utan att det finns något tydligt mönster i utbetalningarna som t.ex. kvartalsvis utbetalning. Det förekommer även situationer där löneutbetalningar gjorts för flera månader åt gången men där beloppen inte beräknas från en och samma månadslön, utan att för den sakens skull innehålla sådana ersättningar som enligt definitionen inte ingår i den ordinarie lönen.

En ytterligare fråga där ledning saknas är under vilka närmare förutsättningar ett belopp som av arbetsgivaren benämns som exempelvis bonus inte ska ingå vid beräkningen av ordinarie lön. Det har t.ex. förekommit mål där arbetsgivare till arbetstagare betalat ut belopp som arbetsgivaren ansett ligga utanför den ordinarie lönen medan beslutsmyndigheten ansett att det varit fråga om en kompensation till arbetstagaren för löneminskningen och att beloppet därför ska beaktas vid bedömningen av om det skett en sådan minskning av den ordinarie lönen som krävs för rätt till stöd.

Avsnitt 6.10, 7.4, 7.6, 7.7 och 10.2, begreppet avtalsperiod

I den föreslagna lagens 2 kap. 9-11 §§, 4 kap. 4 §, 5 kap. 4-6 §§ samt 9-12 §§ används begreppet avtalsperiod. Begreppet definieras inte närmare i den föreslagna lagen.

Förvaltningsrätten anser att det är oklart hur begreppet ska tolkas i de fall ett avtal ändras under en period och om det i en sådan situation påbörjas en ny avtalsperiod. Den föreslagna 5 kap. 6 § anger att om avtal för korttidsarbete har justerats under avtalsperioden ska ett slutligt stöd beräknas på motsvarande sätt som preliminärt stöd utifrån den arbetstidsminskning som följer av det avtal som vid avstämningstidpunkten gäller för stödmånaden. Ordalydelsen ”det avtal som vid avstämningstidpunkten gäller för stödmånaden” tyder på att det anses ha uppkommit ett nytt avtal vid en justering av avtalet men att det inte påbörjas någon ny avtalsperiod. Förvaltningsrätten anser därför att begreppet bör definieras och förtydligas ytterligare, alternativt att det bör övervägas om begreppet gällande de perioder som avses i bestämmelserna ska frikopplas från de avtal som avses i de föreslagna 2 kap. 7 och 8 §§.

Avsnitt 7.4 Beräkning av preliminärt stöd

Förvaltningsrätten anser att det är oklart vad den föreslagna 4 kap. 2 § första meningen fyller för funktion. Formuleringen att Skatteverket ”ska” bevilja preliminärt stöd efter att en ansökan om stöd har kommit in riskerar dessutom att vara missvisande eftersom det finns situationer där preliminärt stöd inte ska beviljas, exempelvis med stöd av den föreslagna 2 kap. 2 § när sökanden inte är registrerad som arbetsgivare när ansökan om stöd prövas.

Avsnitt 7.5 Löpande avstämningar ersätts med en slutlig avstämning

Det bör övervägas om det i den föreslagna 5 kap. 1 § sista stycket även ska anges att ansökan om anstånd för att lämna in anmälan om avstämning ska göras innan tidsfristen för att lämna in anmälan löper ut.

Avsnitt 7.7 En avstämning ska innehålla underlag för att bestämma ett slutligt stöd

Förvaltningsrätten anser att den föreslagna 5 kap. 3 § första stycket bör ange att en anmälan om avstämning ska innehålla det underlag *som behövs* för att beräkna slutligt stöd enligt 5 §, i stället för nuvarande formulering som anger att anmälan om avstämning ska innehålla underlag för att beräkna slutligt stöd.

I 5 § i den föreslagna nya förordningen (avsnitt 1.7) om vad en anmälan om avstämning ska innehålla bör det övervägas att specificera att anmälan ska innehålla uppgifter om genomsnittlig arbetstids- och löneminskning, eftersom det är en fråga som behöver bedömas när Skatteverket beslutar om slutligt stöd enligt 5 kap. 5 § i den föreslagna lagen.

Avsnitt 7.15 Överklagande av beslut

Enligt förslaget till förordning om ändring i förordningen (1977:937) om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m. föreslås Förvaltningsrätten i Stockholm som exklusivt forum för mål enligt den föreslagna lagen.

Förvaltningsrätten invänder inte mot att domstolen blir exklusivt forum för mål enligt den föreslagna lagen. Förvaltningsrätten instämmer i att detta skulle innebära möjligheter till specialisering och bevarande av kunskap, vilket särskilt kan vara av värde inför perioder av mer oroliga konjunkturförhållanden, och att det kan motverka spretighet i tillämpningen. I betänkandet anges att eftersom forum regleras i förordningsform finns det också möjligheter för regeringen att, om det skulle visa sig att Förvaltningsrätten i Stockholm vid en framtida kris får svårigheter att hantera en exceptionell måltillströmning, skyndsamt föreskriva att fler förvaltningsdomstolar ska hantera måltypen. Förvaltningsrätten vill i denna del föra fram att en sådan åtgärd, särskilt under en omfattande och pågående kris, sannolikt kan medföra en större spretighet i rättstillämpningen än om målen enligt den föreslagna lagen sprits till fler förvaltningsrätter även under normala förhållanden.

Under normala omvärlds- och konjunkturförhållanden kan målen enligt den föreslagna lagen sannolikt hanteras inom ramen för domstolens ordinarie resurser och rutiner för målhantering. Förvaltningsrätten vill dock framhäva att det vid mer exceptionella förhållanden inledningsvis blir en fråga om fördelning av befintliga resurser, vilket kan ha en stor påverkan på domstolens övriga målhantering. Det är därför viktigt att förvaltningsrätten tilldelas tillräckliga resurser för att upprätthålla en flexibel och ändamålsenlig organisation under ett normalläge och att ytterligare resurser vid behov skjuts till under mer exceptionella förhållanden. Detta särskilt med hänsyn till den föreslagna lagens syfte att bevara arbetstillfällena och livskraftiga företag och att en skyndsam handläggning är en förutsättning för att syftet ska uppfyllas. Förvaltningsrätten vill här erinra om att domstolen i tidigare remissvar lyft fram att införandet av det permanenta och öppna systemet för stöd vid korttidsarbete liksom efterföljande utvidgningar av rätten till stöd präglades av en fortlöpande underfinansiering av de allmänna förvaltningsdomstolarnas kostnader för målen (se bl.a. domstolens remissvar över promemorian Tillfälligt slopad karenstid för stöd vid korttidsarbete (Fi2021/04054)).

Vidare bör vad som tas upp nedan gällande avsnitt 9.4.5, 9.5.1 och 9.5.2 avseende forum vid mål gällande bevis- och betalningssäkringar samt företrädaransvar beaktas. En spridning av enbart dessa mål enligt den föreslagna lagen men där huvudparten av målen destinerar enbart till en domstol kan medföra oönskade effekter i form av spretig tillämpning och minskad specialisering. Om Förvaltningsrätten i Stockholm ska vara exklusivt forum för även dessa måltyper bör det beaktas att det ger ytterligare konsekvenser för domstolens övriga målhantering vid en händelse som orsakar en kraftig uppgång av antalet ansökningar om stöd vid korttidsarbete.

Avsnitt 9.2.1 Stöd får endast lämnas till arbetsgivare som är registrerade som arbetsgivare

Enligt den föreslagna 2 kap. 2 § får godkännande för stöd och preliminärt stöd lämnas endast till arbetsgivare som var registrerad som arbetsgivare hos Skatteverket under jämförelsemånaden och som även är registrerad som sådan när ansökan om godkännande för stöd respektive ansökan om stöd prövas. Förvaltningsrätten anser att det bör övervägas om tidpunkten för när arbetsgivaren ska vara registrerad som arbetsgivare hos Skatteverket ska knytas till jämförelsemånaden och stödmånaden, i stället för till jämförelsemånaden och tidpunkten för Skatteverkets prövning. I annat fall kan sökanden förlora sin rätt till stöd på grund av Skatteverkets handläggningstider eller en tidskrävande överklagandeprocess.

Avsnitt 9.2.5 Inget uttryckligt hinder att lämna stöd till arbetsgivare som genomfört vinstutdelningar eller andra värdeöverföringar

Kommittén har i denna del övervägt om den föreslagna lagen ska innehålla ett uttryckligt förbud mot vinstutdelningar och liknande värdeöverföringar. Förvaltningsrätten invänder inte mot kommitténs slutsats att ett sådant förbud inte ska införas men vill lämna följande synpunkter.

På s. 337 uttalar kommittén att Skatteverket inte längre ska pröva om arbetsgivaren har allvarliga ekonomiska svårigheter och att eftersom behovet av arbetstidsminskning blir det centrala har arbetsgivarens eventuella vinstutdelning inte längre samma betydelse för frågan om rätten till stöd, även om det kan påverka förutsättningarna för stöd i vissa avseenden. Kommittén exemplifierar därefter prövningen mot rekvisiten att behovet av arbetstidsminskning ska vara tillfälligt och oundvikligt. Kommittén uttalar därefter på s. 341 att vinstutdelningar och värdeöverföringar som huvudregel bör kunna tillåtas inom ramen för de ändrade förutsättningarna för stöd samt att arbetsgivare bör kunna besluta och verkställa beslut om vinstutdelningar, förutsatt att detta är inom ramen för vad som är affärsmässigt inom verksamheten.

Förvaltningsrätten instämmer i att en utdelning eller annan värdeöverföring bör kunna påverka en arbetsgivares rätt till stöd och att denna bedömning kan göras mot rekvisiten i den föreslagna 2 kap. 1 §. Kommitténs resonemang att utgångspunkten i de flesta fall bör vara att en arbetsgivare endast verkställer utdelningar under förhållanden då det är affärsmässigt motiverat framstår dock som en slags presumtion för att utdelningar och andra värdeöverföringar är förenliga med de krav som ställs på arbetsgivarens situation och behov i den föreslagna 2 kap. 1 §. Om detta inte är syftet bör det ytterligare förtydligas hur prövningen av rätten till stöd ska göras i förhållande till vinstutdelningar och andra värdeöverföringar.

Förvaltningsrätten konstaterar vidare att Skatteverket enligt den föreslagna 2 kap. 1 § ska göra en prövning av om arbetsgivaren har ekonomiska svårigheter utom arbetsgivarens kontroll, dock att de ekonomiska svårigheterna inte längre behöver vara allvarliga. Som förvaltningsrätten tolkar det föreslagna rekvisitet gällande ekonomiska svårigheter kan samma resonemang föras som vid en prövning enligt den nuvarande lagen. Även om behovet av arbetstidsminskning föreslås vara huvudrekvisitet finns det därmed utrymme för att anse att beslut om eller verkställande av beslut om utdelning efter det att en ansökan om stöd lämnats in eller efter det att stödperioden inletts utgör en indikation på att företaget självt inte har ansett sig ha ekonomiska svårigheter. Förvaltningsrätten anser därför att den föreslagna regleringen som utgångspunkt inte innebär större möjligheter till utdelningar och värdeöverföringar än vad som gäller enligt den nuvarande lagen. Om rekvisitet gällande ekonomiska svårigheter ska tolkas på annat sätt i förhållande till utdelningar och värdeöverföringar bör detta förtydligas.

Avsnitt 9.3.1 Preliminärt stöd får endast lämnas för anställda för vilka arbetsgivaren betalat lön och arbetsgivaravgifter

Enligt den föreslagna 2 kap. 5 § får preliminärt stöd endast lämnas endast för arbetstagare som var anställda hos arbetsgivaren under hela eller en del av jämförelsemånaden med samma eller högre sysselsättningsgrad som under stödmånaden och för vilka arbetsgivaren för stödmånaden har betalat avgiftspliktig ersättning och arbetsgivaravgifter.

Förvaltningsrätten invänder inte mot den föreslagna regleringen. Förvaltningsrätten anser dock att det finns behov av att förtydliga hur bestämmelsen ska tolkas när det skett en verksamhetsövergång av något slag. Nuvarande och föreslagna lagtext ger enligt sin ordalydelse inget utrymme för att beakta anställningar inom samma verksamhet om anställningen inte också varit hos samma arbetsgivare. Kammarrätten i

Stockholm har dock bedömt att ett bolag som övertar en verksamhet från ett annat bolag kan ha rätt till stöd för korttidsarbete, förutsatt att de rättigheter och skyldigheter som följer av de anställningsavtal och de anställningsförhållanden som gällde vid tidpunkten för övergången övergår på det nya bolaget (se Kammarrätten i Stockholms dom den 26 september 2022 i mål nr 1904-22).

Enligt förvaltningsrättens mening bör en anställning hos en annan juridisk person under jämförelsemånaden kunna godtas om det därefter skett en fusion eller fission, men då som en följd av vad en fusion eller fission innebär associationsrättsligt. Om verksamhetsövergångar i övrigt ska behandlas på liknande sätt krävs enligt förvaltningsrättens mening att ett uttryckligt lagstöd för detta införs.

Avsnitt 9.4.5, 9.5.1 och 9.5.2, forumfrågor avseende bevissäkring, betalningssäkring och företrädaransvar

Avsnitt 9.4.5 Skatteverket får ansöka om bevissäkring

Enligt den föreslagna 7 kap. 8 § gäller bestämmelserna i 45 kap. och 69 kap. 2–12 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244), SFL, i fråga om bevissäkring. Genom hänvisningen till 45 kap. SFL inkluderas forumbestämmelsen i 45 kap. 17 § SFL som i sin tur hänvisar till 67 kap. SFL. Den behöriga förvaltningsrätt som pekas ut enligt 67 kap. SFL behöver inte nödvändigtvis vara Förvaltningsrätten i Stockholm, som i huvudsak föreslås vara exklusivforum. Forumfrågan gällande bevissäkring tas inte upp i den föreslagna 9 kap. 1 § eller i slutbetänkandet i övrigt. Det är därför otydligt om syftet är att forum ska bestämmas enligt 67 kap. SFL eller enligt den föreslagna 9 kap. 1 § och den föreslagna ändringen i förordningen om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m. Förvaltningsrätten anser att saken bör förtydligas i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

Avsnitt 9.5.1 Betalningssäkring ska kunna användas vid återkrav enligt den nya lagen

Enligt den föreslagna 8 kap. 5 § gäller bestämmelserna i 46 kap. 5–7 och 9–22 §§ och 69 kap. 13–18 §§ SFL i fråga om betalningssäkring. Enligt 46 kap. 19 § SFL bestäms forum gällande betalningssäkring enligt 67 kap. SFL. Den behöriga förvaltningsrätt som pekas ut enligt 67 kap. SFL behöver inte nödvändigtvis vara Förvaltningsrätten i Stockholm, som i huvudsak föreslås vara exklusivforum. Forumfrågan gällande betalningssäkring tas inte upp i den föreslagna 9 kap. 1 § eller i slutbetänkandet i övrigt. Det är därför otydligt om syftet är att forum ska bestämmas enligt 67 kap. SFL eller enligt den föreslagna 9 kap. 1 § och den föreslagna ändringen i förordningen om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m. Förvaltningsrätten anser att saken bör förtydligas i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

Avsnitt 9.5.2 En företrädare ska kunna bli skyldig att betala ett återkrav enligt den nya lagen

Enligt den föreslagna 8 kap. 6 § gäller bestämmelserna i 59 kap. 15 och 16 §§, 17 § första stycket, 18 §, 19 § första och andra styckena, 20, 21, 26 och 27 §§

SFL i fråga om företrädaransvar. Enligt 59 kap. 16 § andra stycket SFL bestäms forum gällande företrädaransvar enligt 67 kap. SFL. Den behöriga förvaltningsrätt som pekas ut enligt 67 kap. SFL behöver inte nödvändigtvis vara Förvaltningsrätten i Stockholm, som i huvudsak föreslås vara exklusivforum. Forumfrågan gällande företrädaransvar tas inte upp i den föreslagna 9 kap. 1 § eller i slutbetänkandet i övrigt. Det är därför otydligt om syftet är att forum ska bestämmas enligt 67 kap. SFL eller enligt den föreslagna 9 kap. 1 § och den föreslagna ändringen i förordningen om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m. Vidare anges i 59 kap. 16 § SFL att ansökan ska göras hos den förvaltningsrätt som enligt 67 kap. är behörig att pröva ett överklagande av beslutet om den skatt eller avgift som ansvaret gäller. De beslut som kan utgöra grund för företrädaransvar enligt den föreslagna lagen avser inte skatter eller avgifter. Förvaltningsrätten anser att saken bör förtydligas i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

Avsnitt 10.2 En fjärde nivå för arbetstids- och löneminskning och ett större kostnadsansvar för staten

Enligt den föreslagna 2 kap. 12 § får regeringen meddela föreskrifter om att en arbetstagares löneminskning vid deltagande i korttidsarbete under en avtalsperiod ska uppgå till fyra specificerade nivåer. Förvaltningsrätten anser att det är oklart om regeringen i en sådan föreskrift kan frikoppla nivåerna från varandra och bara förstärka en eller några nivåer, men inte alla. Om så är fallet framstår det som oklart hur en sådan föreskrift där exempelvis bara en nivå förstärks förhåller sig till karenstiden i den föreslagna 2 kap. 13 §.

Den föreslagna 2 kap. 11 § framstår som frikopplad från 2 kap. 10 och 12 §§. Förvaltningsrätten föreslår att kapitlets systematik förändras på så sätt att bestämmelser gällande ordinarie nivåer för arbetstids- och löneminskning kommer först, därefter förstärkningsnivåer gällande löneminskning och därefter bestämmelsen om införande av ytterligare en nivå för arbetstidsminskning. Vidare bör det övervägas att placera den föreslagna 2 kap. 12 § 4, d.v.s. förstärkt löneminskningnivå vid en arbetstidsminskning om 80 procent, i bestämmelsen om införande av ytterligare en nivå för arbetstidsminskning.

Enligt den föreslagna 2 kap. 13 § andra stycket gäller följande: När föreskrifter enligt 11 och 12 §§ har löpt ut, får nya föreskrifter enligt 11 och 12 §§ tidigast börja gälla 24 kalendermånader från den tidpunkt när föreskrifterna löpte ut. Förvaltningsrätten anser att den föreslagna bestämmelsen enligt sin nuvarande lydelse kan tolkas som att regeringen kan meddela nya föreskrifter, med tolv månaders giltighetstid och som kan träda i kraft utan hinder av karenstiden i bestämmelsen, förutsatt att de äldre föreskrifterna inte har löpt ut.

I 4 kap. 3 § första stycket i den nya lagen är orden ”efter stödmånadens utgång” överflödiga och kan utgå. Att stöd betalas efter stödmånadens utgång framgår redan av 4 kap. 2 § och behöver inte upprepas i 4 kap. 3 §.

Avsnitt 13.2 Äldre föreskrifter gäller för ärenden som har inletts före ikraftträdandet

Förvaltningsrätten anser beträffande punkt 3 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna, återgivna på betänkandets s. 51, att det bör anges att den fortsatta tillämpningen av tidigare lagstiftning också omfattar mål. Detta för att undvika oklarheter kring vad som gäller för överprövning av beslut i äldre ärenden som beslutats enligt den tidigare lagstiftningen. Punkten bör vidare hänvisa till den upphävda lagen i stället för den gamla lagen.

Detta yttrande har beslutats av rådmannen Peter Österberg efter föredragning av förvaltningsrättsfiskalen Alfred Pucek.

Peter Österberg

Alfred Pucek